

Voor de verschillende vormen der menstruatie-psychosen bestaat het gevaar van het niet herkennen van een toestand, die soms slechts uren of dagen duurt, en daardoor van een onrechtvaardige veroordeeling.

BREUKINK.

INGEZONDEN.

HET ONDERSTEUNINGSFONDS ONZER MAATSCHAPPIJ.

Dat nog zoo dikwijls door middel van een circulaire geldelijke hulp wordt ingeroepen voor het in treurige omstandigheden achtergebleven gezin van een overleden collega, bewijst maar al te duidelijk, dat het ondersteuningsfonds voor weduwen en weezen onzer Maatschappij niet in staat is, om dien steun voldoende te geven en ook dat er medici zijn, die in geval van overlijden of invaliditeit niet voldoende voor hun gezin gezorgd hebben.

Dat het ondersteuningsfonds niet bij machte is den noodigen steun te geven, blijkt zonneklaar uit de uitkeeringen over het jaar 1902.

In het afgelopen jaar verkregen zes behoeftige collega's ieder f 200.— à f 250.—, en de weduwen ieder f 125.— à f 150.— tot een gezamenlijk bedrag van f 5250.—.

Het ondersteuningsfonds der groote Maatschappij voor Geneeskunde, die bijna alle medici omvat, die meer en meer rekening gaat houden met de sociale nooden der collega's, keert aan behoeftige kunstbroeders uit, een bedrag van ongeveer 60 cts. daags en aan de weduwen met huisgezin, een bedrag van ongeveer 35 cts. per dag.

Zou de naam „fonds van bedeeeling”, niet beter gepast zijn dan de naam van „ondersteuningsfonds”?

Wanneer wij willen trachten de belangen van onzen medischen stand hoog te houden, laten wij dan beginnen met te toonen door ruimere en meer algemeene bijdragen aan ons ondersteuningsfonds, dat zoo uitstekend beheerd wordt door onzen Penningmeester, dat bij ons strijden voor de belangen van onzen stand, onze eigen belangen niet op den voorgrond treden; dat wij door te kunnen wijzen op hetgeen wij medici doen voor behoeftige vakgenooten of hun gezin, achtig afdwingen van hen, die zich tegenover ons vereenigde medici plaatsen.

Maar zeggen sommigen, laat ieder die de verantwoordelijkheid heeft voor het onderhoud van een gezin, door verzekering zich dekken tegen de wisselvalligheden des levens.

Jawel, maar dan moet men eerstens aan de eischen van een geneeskundig onderzoek kunnen voldoen, tenzij men zich aansluit bij een levensverzekering zonder geneeskundig onderzoek, doch dan heeft men de eerste vier jaren, de jaren van de grootste risico voor zulk een persoon, in geval van overlijden, een belangrijk kleinere uitkeering dan anders het geval zou zijn; en tweedens moet men een voldoende en betrouwbaar inkomen hebben om een jaarlijksche premie te betalen.

En op welken leeftijd, bij sommigen zoo ooit, is het inkomen voldoende en betrouwbaar genoeg om daarop zijn berekeningen te baseeren, tot afzondering van een gedeelte voor het betalen van een premie, die natuurlijk vrij belangrijk is, als men zich de uitkeering verzekert, van een som die wat te beteekenen heeft.

Een verzekering op het leven is echter nog niet voldoende, daarbij behoort om dezelfde redenen ook nog een verzekering van invaliditeit, de premie daarvoor is niet onbelangrijk en waar het dikwijls reeds moeilijk is, de eerste premie te betalen, hoeveel te meer dan nog de tweede. Zeker er kon veel voorkomen worden, een ruimere aansluiting bij de onderlinge verzekering van geneeskundigen is zeer gewenscht, doch alles te voorkomen, dat gaat niet en laten wij nu niet te veel filosofheeren over de quaestie, wat door behoeftige of overleden medici voorkomen had kunnen worden, het feit is er, dat er behoeftigen zijn, en het is de plicht van ons collega's daarmede rekening te houden.

In de Afdeeling „Oude IJssel” is besloten met algemeene stemmen, dat ieder lid minstens *f* 5.— per jaar aan het ondersteuningsfonds zal bijdragen. De geheele bijdrage der afdeeling met 12 leden bedraagt nu *f* 75.—. Laten de correspondenten der verschillende afdeelingen trachten een zelfde bepaling in hun afdeeling ingang te doen vinden, dan zijn wij een goede schrede voorwaarts, doch niets meer, want werkelijk dan hebben wij nog niets te veel gedaan, dan wordt pas de uitkeering van onzen Penningmeester een ondersteuning.

Wij toonen eerst dan het ware gemeenschapsgevoel te bezitten als wij zorgen voor onze in behoeftige omstandigheden verkeerende collega's of hun gezin.

Terborg, Februari 1903.

N. P. BRUNT.

De rede van Dr. J. KUIPER over „Nerveuse stoornissen tengevolge van ongevallen” lezende, trof mij de omslachtige omschrijving van het begrip, *ongeval*, die onze oostelijke burenen er op na houden en ook het feit dat in onze ongevallenwet zelfs geen poging gewaagd wordt om dat begrip te definieeren.

Dezer dagen las ik: „Les Accidents du Travail, Guide du Médecin”, van G. BROUARDEL en daar vindt men op pag. 18 de definitie die MARESTAING geeft: „l'accident est une atteinte au corps humain provenant de l'action soudaine et violente d'une force extérieure”.

SACHET verklaart deze definitie „exacte de tous points; elle comprend en effet tous les termes de l'accident: action soudaine et violente d'une cause extérieure, lésion de l'organisme. Cette manière de comprendre l'accident permet d'éviter un certain nombre d'états qui sont des conséquences du travail de l'ouvrier, mais ne sauraient constituer l'accident: tels sont par exemple certains empoisonnements, provoqués par la profession même de la victime etc..

Vergelijkt men hiermede de omschrijving van het begrip „ongeval” van BRUNS, zooals dat door Dr. J. KUIPER bijna woordelijk is weergegeven (zie